

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420200180
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8420200180.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému : R.. B. J., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. B. XX, XXX XX N., o zaplatenie 2.797,12 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 270,-eur **z a s t a v u j e .**

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu **z a m i e t a .**

III. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a .**

IV. Žalobcovi sa **v r a c i a** súdny poplatok za žalobu vo výške 9,30 eur, **a** to prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 29.01.2020 domáhal zaplatenia sumy 2.797,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.797,12 eur od 21.12.2019 do zaplatenia, to všetko titulom nesplateného úveru. Právny predchodca žalobcu v odôvodnení žaloby uviedol, že so žalovaným ako dlžníkom uzavrel dňa 14.10.2015 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej aj viedol účet. V žalobe tvrdil, že ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.200,-eur a bol povinný platiť právnenmu predchodcovi žalobcu štandardnú mesačnú splátku vo výške 40,-eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 11.12.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom na úhradu vo výške 2.797,12 eur predstavujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady zo strany žalovaného. Nakoľko si podľa právneho predchodcu žalobcu žalovaný nesplnil povinnosť uhradiť mu záväzok vo výške 2.797,12 eur, a to ani v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, t.j. do dňa 20.12.2019, právny predchodca žalobcu si okrem nároku na zaplatenie istiny vo výške 2.797,12 eur uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu v žalobe označil Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 14.10.2015 a výpis z kreditnej platobnej karty.

3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej do vlastných rúk doručená bola dňa 25.02.2020 písomne nevyjadril.

4. Uznesením zo dňa 04.05.2020 č.k.10Csp/8/2020-54 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava-mestská časť Staré Mesto IČO: 35 831 154 a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.05.2020 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., (ďalej len „žalobca“).

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 03.06.2020 na ktoré sa právny zástupca žalobcu napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní, o odročenie pojednávania nežiadal, súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

6. Spolu s predvolaním na pojednávanie súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu vyzval na doplnenie skutkových tvrdení tak, že uvedie, akú sumu peňažných prostriedkov žalovaný celkovo reálne vyčerpal počas trvania úverového vzťahu a akú sumu žalovaný celkovo vrátil od uzavretia zmluvy doposiaľ. Zároveň ho s poukazom na povinnosť súdu vyplývajúcu mu z ust. §54a Občianskeho zákonníka ex offio skúmať, či pohľadávka nie je premlčaná vyzval vyjadriť sa k otázke premlčania aj vzhľadom na to, že podľa predloženého výpisu z Pôžičkovej karty Quatro posledná úhrada a čerpanie žalovaným mali byť uskutočnené ešte v septembri 2016, pričom žaloba súdu doručená bola až dňa 29.01.2020.

7. Na uvedené žalobca reagoval písomne tak, že v súlade s článkom V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 05.02.2017 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške na dôkaz čoho označil a predložil predžalobnú upomienku s doručenkou a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlžného úveru s doručenkou. Z uvedeného je podľa žalobcu zrejmé, že výzva na zaplatenie dlžného zostatku bola žalovanému doručená dňa 09.02.2017 a lehota na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu uplynula dňa 19.02.2017, preto od 20.02.2017 je žalovaný v omeškaní v jeho uhradení a premlčacia doba na zaplatenie celej sumy dlžného zostatku podľa § 101 OZ začala plynúť dňa 20.02.2017, čo podľa žalobcu znamená, že ním uplatnený nárok nie je premlčaný. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2019 sp.zn.11Co/60/2019, ktorý vo veci premlčania uviedol, že pokiaľ by následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, posunul by sa začiatok plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po prvej z nich a takýto následok je neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa a nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok. Ďalej žalobca uviedol, že vzhľadom na obsah vyjadrenia žalovaného zo dňa 17.05.2020 je zrejmé, že žalovaný uznal nárok žalobcu čo do dôvodu a výšky v celom rozsahu, preto navrhuje rozhodnúť vo veci rozsudkom pre uznanie s poukazom na § 282 CSP.

8. Skutkové tvrdenia k výške celkovo žalovaným čerpanej a celkovo ním uhradenej sume žalobca napriek výzve súdu zo dňa 04.05.2020 nedoplnil.

9. Pred pojednávaním písomným podaním súdu doručeným dňa 26.05.2020 žalobca oznámil, že zo strany žalovaného došlo počas konania k čiastočným úhradám vo výške 270,-eur, preto v časti o zaplatenie sumy 270,-eur berie svoju žalobu späť. Žalobca žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 2.527,12 eur, tam špecifikované úroky z omeškania a nahradiť mu trovy konania.

10. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom, ku ktorému došlo po doručení žaloby žalovanému súd pristúpil k rozhodnutiu o tomto čiastočnom späťvzatí žaloby (§ 145 ods.2 a 3 CSP).

11. Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 145 CSP.

12. Podľa § 145 ods.2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Podľa § 146 ods.1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

14. Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, postupujúc podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatiu žaloby žalobcom bez ďalšieho zastavil.

15. Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.527,12 eur a úrokov z omeškania.

16. Žalovaný k žalobe na pojednávaní vyjadril sa tak, že na základe mnohých telefonátov a e-mailov navrhol žalobcovi osobné stretnutie za prípadnej účasti advokáta žalovaného, avšak žalobca s tým nesúhlasil, komunikoval s ním spôsobom, ktorý sa mu nepáčil, pokiaľ ide o samotný nárok, vzhľadom na jeho výšku má za to, že je tam priveľa úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, javí sa mu že sú tam plnenia, ktoré by mohli byť v rozpore s dobrými mravmi, žalobca sa s ním na tú tému odmietol baviť, trval na platení, nechcel sa ani stretnúť. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalobcu k otázke premlčania, uviedol, že k tomu sa vyjadriť nevie, pri komunikácii so žalobcom mu o premlčaní nič hovorené nebolo, v prípade, že žaloba je podaná po uplynutí premlčacej doby, navrhuje aby ju súd zamietol. Tvrdil, že kreditnú kartu mal, platil kým sa náhle nezhoršila jeho finančná situácia, pričom k výške toho čo čerpal a čo už vrátil sa mu žalovaná suma zdá neprímerane vysoká. Splátky pred pojednávaním zaplatil, lebo si myslel že sa tak so žalobcom skôr dohodnú, no ten sa nechcel rozprávať o výške nároku, pričom nedôvodné plnenia on nie je ochotný žalobcovi hradiť.

17. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sám žalovaný žiadne dôkazy nenavrhol a zistil tento skutkový stav :

18. Zo žalobcom predloženej žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro v ktorej ako veriteľ je označený právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. súd zistil, že v jej časti I. sú uvedené osobné údaje o žalovanom, potom nasleduje časť II. označená ako „Údaje o zamestnaní“ a potom časť III. označená ako „Podmienky úveru“. Tam je uvedené nasledovné, cit.“ Druh úveru : bezúčelový spotrebiteľský úver- revolvingový s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty. Predschválený úverový rámec (celková výška a mena úveru) 1.200,-eur. Štandardná mesačná splátka 40,-eur. Deň splatnosti štandardnej/povinnejšej mesačnej splátky je 15.deň a bude uvedený vo výpise. Štandardná úroková sadzba 22,80 % p.a. RPMN 24,85 %“. Ďalej je tam uvedené, že RPMN vypočítaná bola na základe predpokladov na výpočet RPMN v zmysle prílohy č.2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Tiež je tam uvedené, že výška spotrebiteľského úveru je 1.200,-eur, počet splátok je 12, prvá až predposledná splátka je 100 eur, posledná splátka je 266,97 eur. Ďalej prostredníctvom zvýrazneného textu je tam uvedené, že Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú vo výške 166,97 eur a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť že je 1.366,97 eur a priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku že je 25,67 % p.a. Doba trvania zmluvy : neurčitá. Termín konečnej splatnosti : v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti. V mieste určenom na podpis je vyznačené, že žalovaný podpísal tlačivo v Kežmarku dňa 12.10.2015 a podpísal ho aj zástupca veriteľa, a to v Poprade dňa 14.10.2015.

19. Pôvodný žalobca predložil súdu výpis z Pôžičkovej karty Quatro vystavený ku dňu 11.12.2019 ktorý zachytáva zúčtovacie obdobie od 22.10.2015 do 30.11.2019. Tento výpis obsahuje ďalej súhrn debetných a kreditných transakcií na pôžičkovej karte realizovaných za uvedené obdobie, pričom v zmysle tohto výpisu boli na ťarchu účtu realizované debetné transakcie spolu vo výške 3.270,74 eur

a v prospech tohto účtu kreditné transakcie spolu vo výške 473,62,-eur. Žalobca napriek výzve súdu nedoplnil skutkové tvrdenia a neuviedol, koľko z evidovaných „debetných transakcií“ predstavujú reálne výbery a čerpania žalovaného, preto súd vychádzal z toho, čo vyplýva z uvedeného výpisu, a síce, že zo sumy debetných transakcií predstavujú reálne výbery žalovaného sumu 1.387,28 eur, zvyšnú sumu predstavujú účtované úroky, sankčné úroky a poplatky. Posledné čerpanie žalovaný uskutočnil dňa 20.09.2016.

20. Z výpisu a vyjadrenia žalobcu zároveň vyplýva, že celkovo do dňa 30.11.2019 žalovaný uhradil na vrátenie úveru sumu 473,62,-eur (kreditné transakcie) a po podaní žaloby ešte sumu 270,-eur, spolu teda sumu 743,62 eur.

21. Listom označeným ako „predžalobná upomienka“ zo dňa 04.01.2017 pôvodný veriteľ žalovanému oznámil, že ku kreditnej karte č.XXXXXXXXXXX eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 120,-eur, ktorý žiada bezodkladne uhradiť s tým, že ak do 11.01.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Listom označeným ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 05.02.2017 pôvodný veriteľ žalovanému oznámil, že nakoľko neuhradil dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas, jeho dlh z kreditnej karty číslo XXXXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz s tým, že dlžná suma predstavuje 1.457,08 eur. Podľa žalobcom predložených doručeníek predžalobná upomienka bola žalovanému doručená dňa 12.01.2017 a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dňa 09.02.2017.

22. Žalobou uplatnený nárok žalobca právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrátenie úveru, konkrétne revolvingového, t.j. automaticky obnovovaného úveru čerpaného použitím kreditnej karty. Keďže právny predchodca žalobcu bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom v zmluve aj priamo je uvedené, že sa jednalo o bezúčelový spotrebiteľský revolvingový úver na kreditnú kartu, súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (14.10.2015) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

25. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

26. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>>
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>> a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>>,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>>,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

27. Podľa § 11 ods.1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>>,

- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>>, s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>>, c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

31. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

32. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Podľa § 100 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

35. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

36. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

37. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

38. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

39. Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že akceptáciou žiadosti žalovaného o vydanie Pôžičkovej karty Quatro došlo v zmysle ustanovení 43a ods. 1, § 43c ods. 1 a § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka s účinnosťou ku dňu 14.10.2015 (deň akceptácie návrhu veriteľom) k uzavretiu písomnej úverovej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom a žalovaným, ako dlžníkom. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému elektronickú kreditnú kartu, prostredníctvom ktorej mohol žalovaný čerpať a aj čerpal revolvingový úver, t.j. automaticky obnovovaný úver.

40. Ako už bolo uvedené, súd právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, ktorý je založený Zmluvou posúdil ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnemu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (14.10.2015). Predmetná Zmluva je tak v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou v podobe spotrebiteľského úveru, čo medzi stranami ani nebolo sporné.

41. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a v zákone č. 129/2010 Z.z. je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

42. Z tohto dôvodu súd preskúmal obsah Zmluvy a dospel k záveru, že veriteľovi z nej vznikol len nárok na vrátenie poskytnutej istiny úveru, bez úrokov a bez poplatkov. Jedná sa totiž pre nedodržanie zákonných náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods.2 písm. k), l) a aa) v spojení s § 11 ods.1 písm.b) tohto zákona o bezúročný a bezpoplatkový úver, a teda veriteľ mohol žiadať späť len žalovanému reálne poskytnuté plnenie. Veriteľovi preto vznikol nárok len na vrátenie toho, čo žalovanému reálne poskytol, čo tu bola suma 1.387,28 eur z ktorej žalovaný do podania žaloby preukázateľne vrátil sumu 473,62 eur. Neuhradený k momentu podania žaloby ostal zostatok vo výške 913,66 eur (po podaní žaloby z neho žalovaný ešte uhradil sumu 270,-eur), ktorý žalobcovi nebolo možné priznať, lebo ten nárok na jeho zaplatenie uplatnil po uplynutí premlčacej doby, na čo súd v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného v čase podania žaloby musel prihliadnúť ex offa a preto žalobu žalobcu po jej čiastočnom späťvzatí zamietol.

43. Ako už súd uviedol, zmluva postráda náležitosť predpísanú v § 9 ods.2 písm. aa), nakoľko názov zmluvy neobsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare, čo samo osebe v zmysle § 11 ods.1 písm.b) zákona stačí pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru. Uvedená povinnosť do zákona bola zavedená s účinnosťou od 1.4.2015 (zákonom č.35/2015 Z.z. ktorým sa menil a dopĺňal zákon o spotrebiteľských úveroch), z prechodného ustanovenia ktorého (§ 25f) vyplýva jeho okamžitá aplikabilita v tejto časti, nevynímajúc takýto typ úveru (vid' aj § 10 ods.1 písm. a) v spojení s § 11 ods.1 písm.c) zákona), navyše veriteľom bola banka, profesionál v poskytovaní úverov. Chýba v nej aj náležitosť podľa § 9 ods.2 písm.l) zákona (t.j. výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a

iných poplatkov), lebo v zmluve v článku III je najskôr veľkým písmom uvedené, že štandardná mesačná splátka je 40,-eur, potom v ďalšom texte sú uvedené predpoklady na výpočet RPMN a následne je tam uvedené, že počet splátok je 12 s tým, že prvá až predposledná sú vo výške 100,-eur a posledná vo výške 266,97 eur čo odporuje predošlej časti zmluvy pokiaľ ide o výšku mesačnej splátky 40,-eur mesačne a nemôže tak ísť o platné dojednanie zmluvnej náležitosti. Pokiaľ ide o termíny splátok, je tam uvedené, že deň splatnosti splátky je 15 deň a bude uvedený vo výpise. Keďže dlžník a veriteľ tlačivo zmluvy podpisovali v rôzne dni, z takého vyjadrenia nie je možné zistiť, kedy má byť zaplatená prvá splátka. V článku III tlačiva zmluvy je pokiaľ ide o začiatok splácania uvedené, cit „...so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania...“ Nie je teda zrejmé, kedy sa má začať splácať úver, keď na jednej strane je uvedené, že splátky sú splatné 15 deň v mesiaci, na druhej strane začiatok splácania má byť jedného mesiaca po dni prvého čerpania, čo môže byť (a aj tu bol) aj iný ako 15. deň v mesiaci. Pokiaľ ide o náklady úveru, náležitosťou zmluvy v zmysle § 9 ods.2 písm. k) zákona je aj uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Tu uvedený výpočet tejto celkovej čiastky prostredníctvom údajov uvedených v článku III tlačiva žiadosti/zmluvy nie je možné považovať za platné dojednanie náležitostí zmluvy predpísaných § 9 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z preto, lebo ten vychádza z inej výšky splátky ako je uvedená na inom mieste v zmluve (nie zo splátky 40,-eur).

44. Žalovaný bol tak povinný vrátiť len istinu úveru lebo jednalo sa o bezúročný a bezpoplatkový úver. S poukazom na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovaným ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tu súdenom spore ide v súhrne o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Podľa názoru súdu je preto právny názor zaujatý v tomto rozsudku súladný tak so Zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzavretia zmluvy ako aj s uvedeným rozhodnutím Súdneho dvora.

45. Ani nevrátenú istinu bezúročného a bezpoplatkového úveru nebolo možné žalobcovi priznať, lebo tomu bráni § 54a Občianskeho zákonníka účinný v čase podania žaloby. V okolnostiach prípadu súd mal za medzi stranami nesporné, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o spotrebiteľskom úvere a tento aj čerpal, čo vyplýva ako z výpisu z karty predloženého žalobcom tak aj zo skutočnosti, že čerpanie úveru žalovaný nespochybňoval.

46. Vzhľadom na začatie súdneho konania dňa 29.01.2020 (doručenie žaloby súdu), t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (5.12.2018), bolo v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovaným § 879v Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu aj ex offo skúmať, či v danom prípade žalobca, resp. pôvodný žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej premlčaniu. Uvedené jasne potvrdzuje zámer zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 343/2018 Z. z., z ktorej vyplýva, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy považuje zákonodarcu za opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany podporovať vynucovanie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku, ale vytvorenie priestoru pre to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia napríklad v tom, že už nebude disponovať dôkazmi. Zároveň sa vylučuje kondícia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské

konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Táto právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t.j. na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

47. Posledné reálne čerpanie prostriedkov z úveru žalovaný uskutočnil ešte dňa 20.09.2016. Ako vyplýva z prehľadu splácania (kreditných operácií) predloženého žalobcom, poslednú splátku žalovaný zaplatil dňa 16.09.2016. Žalovanému bola dňa 04.01.2017 právnym predchodcom žalobcu zasielaná výzva - predžalobná upomienka na zaplatenie splátok vo výške 120,-eur s upozornením, že ak nedôjde do 11.01.2017 k úhrade splátky splatnej v mesiaci november 2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. V zmysle vyššie citovanej právnej úpravy tak žalobca bol oprávnený žiadať zaplatenie celého úveru najskôr po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti s prvou omeškanou splátkou a po doručení upozornenia. Zosplatenie úveru veriteľ oznámil žalovanému listom zo dňa 05.02.2017, teda v lehote vyplývajúcej z § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

48. Súd preto uzatvára, že v danom prípade došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru, o čom bol žalovaný informovaný listovou zásielkou z 05.02.2017, čo malo vplyv aj na ustálenie počiatku plynutia premlčania uplatneného nároku. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je úpravou špeciálnou (lex specialis), ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje právo na predčasné zosplatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní tri mesiace tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Prednosť má teda právna úprava zakotvená v druhej vete §-u 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej je počiatok plynutia premlčacej doby viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namieste, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (rovnako závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici konaného dňa 20.03.2019). Premlčacia lehota v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka teda začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a pre ktorú k zosplateniu došlo. Tu ako to vyplýva z predžalobnej upomienky takou splátkou je splátka splatná v mesiaci november 2016 (podľa zmluvy splátky platené mali byť k 15. dňu, teda tu 15.11.2016), premlčacia doba preto uplynula v novembri 2019. V zmysle § 103 druhej vety OZ ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ako sa vychádzajú z vyjadrenia žalobcu k posúdeniu premlčania žalobca mylne domnieva, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatiť (lehota na splnenie celého predčasne zosplateného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ), v danom prípade splátky splatnej v novembri 2016, ktorú označil aj sám veriteľ v predžalobnej upomienke zo dňa 04.01.2017. Súd teda nesúhlasí s tvrdením žalobcu v jeho vyjadrení zo dňa 26.05.2020, že rozhodná pre začiatok plynutia premlčacej doby je lehota, v ktorej mal žalovaný zaplatiť predčasne zosplatený úver v zmysle výzvy veriteľa zo dňa 05.02.2017 a teda že premlčacia doba plynúť začala až dňa 20.02.2017. Uvedený názor odporuje zákonnej úprave v § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka. Súd zastáva názor, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 15.11.2016, ktorú aj v predžalobnej upomienke sám veriteľ označil ako splátku nesplnenie ktorej bude mať za následok, že sa stane zročným celý dlh a teda od zročnosti ktorej aj začne plynúť premlčacia doba pre celý zročný dlh.

49. Koniec koncov, uvedené posúdenie premlčania už nemôže byť pre žalobcu nijako nové či prekvapivé. Majúc na pamäti princíp právnej istoty v právnom štáte súd poukazuje napr. na iný spor žalobcu, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 22Co/161/2018. Tam žalobca v odvolacom konaní argumentoval okrem iného tým, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore

so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/228/2016-74, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ pre celý zosplatnený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci, označil za neprípustné. Krajský súd v Prešove však v predmetnom rozsudku odvoláciu argumentáciu žalobcu odmietol.

50. Obdobne nesúhlasnú argumentáciu žalobcu k takému posúdeniu premlčania odmietol Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 16Co/95/2018. Poukazujúc na viaceré komentáre k Občianskemu zákonníku tam krajský súd uviedol, že taký výklad zodpovedá aj princípom formálnej logiky, ktorej by však nezodpovedal výklad žalobcu, podľa ktorého by veriteľ pri omeškaní s viacerými splátkami pristúpil k zosplatneniu úveru kvôli omeškaniu spotrebiteľa s poslednou, či predposlednou z nich a to v čase, keď spotrebiteľ s týmito nebol v omeškaní ešte 3 mesiace.

51. Súd pripomína, že aj v tu súdanej veci, aj z formulovania predžalobnej upomienky v spojení s úkonom zosplatnenia je zrejmé, že veriteľ pristúpil k zosplatneniu preto, že dlžník sa dostal do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci november 2016 a že dlžníka na možnosť zosplatnenia výslovne upozornil so vzťahu k tejto splátke. Preto je zrejmé, že s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť najneskôr odo dňa zročnosti splátky za mesiac november 2016, teda uplynula v novembri 2019, zatiaľ čo žaloba bola podaná až dňa 29.01.2020, teda až po jej uplynutí.

52. Obdobne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.4.2019, sp. zn. 2Co/148/2018. Tam tento uviedol, cit. „Je potrebné zdôrazniť, že v ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne. Podľa vety prvej, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatnenia dlhu, len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva § 565 OZ (do pozornosti napr. rozsudok KS Trnava sp. zn. 9Co/288/2016). Ustanovenie § 53ods. 9 OZ dopadá na poslednú vetu § 565 OZ tak, že upravuje, odkedy môže dodávateľ toto právo uplatniť. Keďže v danej veci ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, aplikáciu § 565 OZ bolo potrebné uskutočniť v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Nebolo sporné medzi stranami sporu, že dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatnenie bola splátka najneskôr splatná 20.2.2013, nasledujúcim dňom začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, v závislosti od čoho súd prvej inštancie s poukazom na okamih doručenia žalobného návrhu správne posúdil uplatnený nárok žalobcu ako premlčaný.“

53. Rovnako posúdil premlčanie Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 16Co/34/2018, Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 27.2.2018, sp. zn. 27Co/315/2017, alebo zo dňa 26.3.2018, sp. zn. 26Co/176/2017, Krajský súd v Žiline v rozhodnutí zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 11Co/59/2019. Súd poukazuje aj na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.41Co/69/2019 v ktorom tento uviedol, cit. „Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že došlo k premlčaniu pohľadávky žalobcu. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčacej na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatniť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.“

54. V súvislosti s rovnakým posúdením premlčania úverov poskytnutých pôvodným veriteľom na základe zmlúv o pôžičkovej karte súd dáva do pozornosti žalobcu tiež právoplatné rozsudky Okresného súdu Prešov sp.zn.10Csp/159/2019, Okresného súdu Prievidza sp.zn.5Csp/54/2019 či 6Csp/94/2019 alebo Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn.5Csp/137/2019.

55. Vo vzťahu k poukazu žalobcu na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn.11Co/60/2019 súd uvádza, že žalobca síce logicky volí poukaz len na také rozhodnutie ktoré podporuje jeho názor, ale musí si zároveň byť veľmi dobre vedomý toho, že toto (ani len z pohľadu rozhodovacej činnosti samého Krajského súdu v Prešove) nepredstavuje „ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít“ (článok 2 ods.2 základných princípov CSP), nakoľko v množstve iných rozhodnutí Krajského súdu v Prešove a ostatných súdov Slovenskej republiky (okresných, krajských) týkajúcich sa aj žalobcu (a preto mu musia byť známe) možno nájsť práve opačné závery s ktorými sa stotožňuje aj tunajší súd. Uvedené posúdenie premlčania nie je nijako nové, nepredvídateľné, či prevratné, zodpovedá dlhodobo ustálenej súdnej praxi, keď napríklad Krajský súd v Trenčíne už v spore žalobcu sp.zn.5Co/739/2015 v rozsudku ešte z 13.06.2016 uzavrel, že, „Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu, začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. V danom prípade, ak právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky za mesiac september 2011 /§ 565 v spojení s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka/, ktorá bola splatná dňa 20.09.2011, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa splatnosti uvedenej splátky“.

56. Také posúdenie premlčania zodpovedá aj dlhodobo ustálenej rozhodovacej línii tunajšieho súdu, čo žalobcovi musí byť dobre známe minimálne z nasledujúcich konaní kde bol žalobcom (rozsudky v sporoch 10Csp/130/2019, 10Csp/97/2019) alebo naposledy vo veci 10Csp/216/2019 kde išlo o skutkovo a právne v podstate identický prípad, pričom uvedené rozhodnutia sú právoplatné, žalobca neinicioval ich odvolací prieskum.

57. Aktuálne Krajský súd v Prešove aj vo veci žalobcu sp.zn. 6Co/100/2019 v rozsudku zo dňa 27.02.2020 potvrdil takýto právny názor a jasne uviedol, že cit „V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynú teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva“.

58. Súd konštatuje, že veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplatneného dlhu na súde. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalovaný posledný výber z karty realizoval ešte dňa 20.09.2016 a odvtedy kartu vôbec nepoužíval ako to vyplýva z predloženého výpisu z karty. Je preto zarážajúce, že právny predchodca žalobcu napriek neplneniu si povinností zo strany žalovaného a vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku nepristúpil k blokácii karty alebo inej forme jej deaktivácie, ale celé roky ďalej účtoval na ťarchu tohto účtu nepreberné množstvo rôznych poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania z úrokov a z poplatkov. Všetky tieto okolnosti považuje súd za tak závažné, že nutne vedú k záveru o neprijateľnom zásahu právneho predchodcu žalobcu do oprávnených spotrebiteľských práv a záujmov žalovaného, ktorých charakter je v rozpore s ustanovením § 3 Občianskeho zákonníka. Táto skutočnosť, ako aj skutočnosť, že tento výkon práv právneho predchodcu žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi má za následok, že súd žalobcovi nemôže poskytnúť súdnu ochranu. Žalovaný poslednú splátku pred zosplatnením (hradil ešte dňa 16.09.2016). V danom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nepochybne došlo pre

nezaplatenie splátky splatnej 15.11.2016, a preto je nárok bez akýchkoľvek pochybností premlčaný a takýto nárok v zmysle § 54a OZ nie je možné vymáhať, a preto súdu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva, zamietnuť. Pôvodný žalobca doručil na súd žalobu až dňa 29.01.2020, potom je potrebné konštatovať, že v danom prípade žalobca v konaní uplatňuje premlčané právo, ktorého vymáhaniu bráni § 54a Občianskeho zákonníka a v súdnom konaní ho preto nemožno priznať.

59. Na základe uvedeného tak bola žaloba v rozsahu, ktorý ostal jej predmetom po čiastočnom späťvzatií súdom zamietnutá pre premlčanie uplatneného nároku z bezúročného a bezpoplatkového úveru.

60. Záverom súd vo vzťahu k vyjadreniu žalobcu zo dňa 26.05.2020 v ktorom tento tvrdil, že žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 17.05.2020 mal uznať nárok žalobcu a preto je potrebné rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku uvádza, že žiadne písomné vyjadrenie žalovaného zo dňa 17.05.2020 ani z iného dňa ani žiaden uznávací prejav žalovaného sa v spise nenachádza, pričom ani žalobca k svojmu vyjadreniu žiadne takéto vyjadrenie žalovaného súdu nepredložil. Preto súd konštatuje, že k uznaniu nároku žalovaným v tejto veci nedošlo. Súd poukazuje na to, že žalobca na jednej strane vo svojom vyjadrení tvrdil, že už došlo k uznaniu nároku žalovaným dňa 17.5.2020 a na druhej strane to sám spochybnil, keď uviedol, že pre prípad, že žalovaný uzná nárok žalobcu, navrhuje rozhodnúť rozsudkom pre uznanie. Žalovaný na otázku súdu na pojednávaní, či činil v tejto veci súdu alebo žalobcovi nejaké vyjadrenie uviedol, že má na tunajšom súde viac sporov o drobné pohľadávky žalobcu a v niektorých reagoval písomne, ale nevie uviesť, v ktorej veci to bolo.

61. K uznaniu nároku žalovaným v tejto veci teda nedošlo, preto bol bezpredmetný návrh žalobcu na rozhodnutie sporu rozsudkom pre uznanie nároku, čo by ani nebolo možné, nakoľko ak § 54a Občianskeho zákonníka stanovuje, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, tak potom daný zákonný zákaz vo vzťahu k možnosti súdneho uplatnenia platí bez ohľadu na postoj a vôľu spotrebiteľa. Ak platí, že nie je možné vymáhať prostriedkami štátneho donútenia (ani podať žalobu) pre právo, ktoré v čase podania žaloby je ex lege naturálne, potom pri nerešpektovaní tohto zákonného zákazu veriteľom nemožno vydať ani rozsudok pre uznanie spotrebiteľa.

62. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 CSP v spojení s § 256 ods.1 a § 262 ods.1 a 2 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie sumy 270,-eur vzatá späť a konanie zastavené procesným zavinením žalovaného, ktorý uvedenú sumu žalobcovi po podaní žaloby zaplatil, z čoho treba vyvodiť že v uvedenom rozsahu mal v spore úspech žalobca, avšak ide o úspech, ktorý neumožňuje priznať mu náhradu trov konania, nakoľko vo zvyšnej, prevažujúcej časti bola žaloba zamietnutá a teda tu bol žalobca neúspešný. Žalobca teda síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol v prevažnom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Nárok na pomernú náhradu trov konania vznikol žalovanému. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, na pojednávaní výslovne uviedol, že nárok na ich náhradu neuplatňuje, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

63. Žalobca za podanú žalobu zaplatil súdny poplatok vo výške 167,50 eur zodpovedajúci základu 2.797,12 eur, teda pôvodne žalovanej istine. Pred prvým pojednávaním žalobca súdu oznámil, že v časti o zaplatenie istiny spolu vo výške 270,-eur berie svoju žalobu späť, čím mu vznikol nárok na vrátenie časti súdneho poplatku zaplateného za žalobu, a tak súd v poslednom výroku rozsudku rozhodol o vrátení časti tohto poplatku

64. Podľa § 7 ods.7 Zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť poplatku.

65. Podľa § 11 ods.3 Zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

66. Keďže žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie istiny 270,-eur vzatá späť pred prvým pojednávaním, pričom sume predmetu konania, ktorá ostala čiastočným späťvzatím žaloby nedotknutá (2.527,12 eur s prísl.) zodpovedá súdny poplatok 151,50 eur, v zmysle citovaných zákonných ustanovení sa žalobcovi vracia pomerná časť ním zaplateného súdneho poplatku za žalobu prevyšujúca sumu 151,50 eur, čo po krátení o 6,70 eur v zmysle § 11 ods.4 zákona o súdnych poplatkoch činí k vráteniu časť súdneho poplatku vo výške 9,30 eur.

67. Podľa § 11 ods.10 zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v rozhodnutí o vrátení poplatku alebo preplatku sa uvedie aj označenie poplatníka a v akej výške má byť poplatok alebo preplatok vrátený. Ak je súdu známe, v tomto rozhodnutí sa uvedie aj číslo účtu, na ktorý má byť poplatok alebo preplatok vrátený.

68. Poplatníkom tu bol žalobca. Žalobca neuviedol číslo účtu na ktorý žiada vrátiť súdny poplatok.

69. V zmysle ust. § 11 ods.6 citovaného zákona poplatok bude žalobcovi po právoplatnosti tohto uznesenia vrátený prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému E-KOLOK ktorým je Slovenská pošta, a.s.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.